

nie spełnia wymogów określonych w art. 9 ust. 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego? W przypadku udzielenia na to pytanie przez Trybunał odpowiedzi przeczącej, niezbędna jest wykładnia dotycząca następującej kwestii:

- 2) Czy postanowienie pkt 1 rozdziału regulującego reguły konkurencji załącznika V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do UE należy interpretować w ten sposób, że przedmiotowa pomoc państwa stanowi „nową pomoc” w rozumieniu pkt 1 ust. 2? Jeżeli tak, to czy w takim przypadku postanowienia art. 107 i 108 TFUE (art. 87 i 88 WE) dotyczące pomocy państwa i przepisy rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾ należy stosować do takiej „nowej pomocy”?
 - a) Na wypadek, gdyby Trybunał udzielił na to pytanie odpowiedzi przeczącej, niezbędna jest wykładnia dotycząca następującej kwestii: czy postanowienia pkt 1 w załączniku V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do UE należy interpretować w ten sposób, że właściwe organy krajowe nie mogą przystąpić do windykacji pomocy państwa, takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym, jeśli Komisja nie wydała uprzednio decyzji, w której stwierdziła niezgodność przedmiotowej pomocy państwa ze wspólnym rynkiem?
 - b) Jeżeli na poprzednie pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: Czy przedłożoną Varhoven administrativen sad (Najwyższemu Sądowi Administracyjnemu) decyzję Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. należy uznać za negatywną decyzję w sprawie bezprawnie przyznanej pomocy w rozumieniu art. 14 rozporządzenia nr 659/1999?

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1; specjalne wydanie bułgarskie, rozdział 8, tom 1, s. 41

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-269/11)

(2011/C 232/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że dopuszczając stosowanie przez biura podróży, na mocy art. 89 ustawy nr 235/2004 w sprawie podatku od wartości dodanej, procedury szczególnej dla biur podróży w odniesieniu do świadczenia usług turystycznych na rzecz osób innych niż turyści, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; oraz

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Republice Czeskiej procedura szczególna dla biur podróży w zakresie podatku VAT, uregulowana w art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, znajduje zastosowanie nie tylko do świadczenia usług przez biura podróży na rzecz turystów, ale również do świadczenia usług na rzecz innych osób niż turyści. We wspomnianym państwie członkowskim procedura szczególna jest stosowana, zgodnie z art. 89 ustawy nr 235/2004 w sprawie podatku od wartości dodanej, także jeżeli usługa turystyczna jest świadczona na rzecz osoby prawnej, która odsprzedaje ją innym biurom podróży. Komisja jest zdania, że taki stan rzeczy jest sprzeczny z art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, zgodnie z którymi procedura szczególna dla biur podróży znajduje zastosowanie tylko wtedy, gdy usługa turystyczna jest świadczona na rzecz turysty. Zarówno brzmienie art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112, jak i cel realizowany przez te przepisy przemawiają za stanowiskiem Komisji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (rada państwa, Grecja) w dniu 31 maja 2011 r. — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) i in. przeciwko Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Sprawa C-271/11)

(2011/C 232/32)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukias, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimeikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Strona pozwana: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 2042/2003 w zw. z przepisem M.B.902 lit. b) pkt 1 podsekcji I sekcji B załącznika I do tego rozporządzenia i w świetle postanowień AMC M.B.102 lit. c) pkt 1 (ppkt 1.1-1.4, 1.6 i 1.7) podsekcji A sekcji B załącznika I do decyzji EASA nr 2003/19/RM z dnia 28 listopada 2003 r. ustanawiającej właściwe środki zapewniania zgodności [AMC] z przepisami rozporządzenia nr 2042/2003, prawodawca krajowy może, przy przyjmowaniu uzupełniających środków w celu wykonania wskazanego rozporządzenia, dokonać podziału